

Nyári egyetemi beszámoló

Deme Dolóresz

Turizmus-vendéglátás alapszak (KVIK)

Mahidol University, Thaiföld

2022. június 29. – július 12.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
ázsiai nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Oriental Business
and Innovation Center
Budapesti Gazdasági Egyetem

Záróbeszámoló

A fenntarthatóságról tanulni Ázsiában, azon belül Thaiföldön igencsak érdekes, hiszen valamennyire köztudott, hogy nem egyenértékű azzal, amit mi látunk, és amiben élünk Európában. Ha nem is az ottani fenntarthatósági elvek alapjaival kapcsolatosan fejlesztettem tudásomat, de tanultam az ottani emberektől, a tenni való hajlandóságról, és külsős szemmel tapasztalhattam meg, milyenek is máshol a körülmények. Bárhogyan áll a helyzet, azt mindenképp fontos kiemelni, hogy ez egy igen remek kezdeményezés és jó látni, hogy mindenki számára fontos a téma, a tudatosság, a cselekvőképesség. Tanáraink próbálták felnyitni szemeinket a téma fontosságára, az általunk elvárt viselkedésmódra, az életvitelünkre. Arról is volt szó, hogy ahhoz mérten, amilyen tempóban haladunk, hány nap áll rendelkezésünkre, hogy több időt szerezzünk magunknak. Próbáltunk minél többet mi, magyarok is átadni a helyieknek ebből a témából, a módszerekből, az értékrendből, a személyes motivációból, bevonni őket az általunk tapasztalt világba, ami akár egy célorientáltabb kiindulópontként szolgálhat.

Mivel turizmus-vendéglátás hallgató vagyok, az egyetemen tartott órák keretein belül szakmailag is volt lehetőségem megerősíteni az eddigi megszerzett tudásomat. Phuket szigetén egy fél napot töltöttünk el egy fenntarthatósági elveken alapuló agroturisztikai farmon, ahol a helyi életmódot elsajátítva különböző tevékenységeken vehettünk részt. Helyi halakat, rákcsapdákat kerestünk, szemetet szedtünk, kenűztünk, egy előadást is meghallgattunk a tengeri gyöngy születéséről, helyi alapanyagokból készült ebédet és desszertet kóstoltunk, batikoltunk, halakat etettünk és végül, de nem utolsósorban, beleláttunk egy agrofarm működésének kulisszatitkai mögé, aminek a segítségével gyakorlatot vittünk az elméleti tudás mellé. Láthattuk azt, mennyire törekednek a fenntartható életmódra organikus anyagok használatával és az életvitel segítségével, ezt közelebb hozva a turistákhoz.

A tanfolyam végére prezentálni kellett a három csapat kitalált vállalkozásötletét, amely egy környezetbarát, fenntartható elveken alapuló cég. Fel kellett mérnünk az ágazat szükségleteit, cégünk létjogosultságát, versenytársainkat elemezve a piacon szegmentációt készítettünk. A mi csapatunk egy kókuszfarm koncepciót talált ki, melynek alapja a kókuszából keletkezett rengeteg szemét felhasználása. Először is cégünknek meghatároztuk a célját, misszióját és vízióját, utána SWOT analízist csináltunk, azaz megvizsgáltuk az erősségeket, gyengeségeket, lehetőségeket és veszélyeket. Ki kellett választanunk cégünk célcsoportját, akiket megcélzunk termékeinkkel és kitűzött értékrendünkkel, céljainkkal. Fő termékünk a fermentált kókusztej volt, melyet különböző probiotikumok hozzáadásával hoznánk létre, a kókusznak a héjából pedig a rostok segítségével batikoló festéket tudnánk teremteni. Remek lehetőség volt együtt dolgozni, fenntartható vállalkozás ötleteken agyalni, megosztani egymással az ötleteinket, azokat együttesen fejleszteni és ezzel egyetemben alapvető vállalkozásalapítási készségeket elsajátítani.

A program rengeteg pozitív hatása közül fontos kiemelni a személyi fejlődés hozadékát. Rengeteg új szituációba kerültünk, más kultúrába csöppentünk bele, más értékrendű emberekkel ismerkedtünk meg, az ismeretlenben kellett megtalálni a hasonlót. Nem gondoltam volna, hogy két hét alatt ilyen barátságokat lehet kialakítani, de úgy érzem, mindenkinek az életében mély nyomot hagyott ez a program. Itt az ember nem csak kap, hanem ad, már csak természetéből,

értékrendjéből és kultúrájából adódóan is. Lekötelezett, hogy ennyi hálát, szeretetet, vidámságot, figyelmességet kaptam a program résztvevőitől, sosem gondoltam volna, hogy ennyi mindent tud az ember befogadni és kiadni magából. Az utolsó előtti és az utolsó napon többször tört el a mécses sokunknál és borultunk össze ölelkezve, ami csak még közelebb hozott egymáshoz minket.

A tudás, a barátságok mellett kiemelném a gyönyörű épületeket, a kultúra fontosságát, a helyi ételeket, Thaiföld igazi mély kincseit. Mindennap helyi ételeket ettünk, próbáltunk több és több ételt kipróbálni (persze azért vigyázva a piaci körülményekkel), emellett többször is volt alkalmunk hajókézni, piacokra járni, gyümölcsöket kóstolni, főzőcskézni, gyönyörű épületeket, templomokat, kerteket megcsodálni.

Általában minden reggeltől délutánig az egyetemen voltunk, utána pedig magunknak szerveztünk utazós, pihenős, sportos programokat, és akinek volt kedve, csatlakozott hozzánk. A két hétből próbáltuk a legtöbbet kihozni, így a szervezett programokkal és az általunk kitervelt kiruccanásokkal a szobánkban csak este voltunk, de számunkra ez is volt a cél. A lehető legjobb élményekkel tértünk haza és egyikőnk se bánta meg, hogy ennyi mindent csináltunk az ottlétünk alatt, arról nem is beszélve, hogy milyen minőségi időt töltöttünk együtt a többiekkel. Elvittek minket különleges éttermekbe, piacokra, segítettek az ételekkel, a fordítással, a programok kitalálásával, az utazással, ők voltak az idegenvezetőink, mi pedig próbáltunk minél többet megosztani rólunk, az európai mentalitásról, kultúráról, elvittük őket bulizni, még az otthonról hozott pálinkámmal is megkínáltuk őket, amiért elképesztő mennyiségű hálát és szeretetet kaptunk.

Arról is fontos szót ejteni, hogy az OBIC segítségével a fontosabb és nehezebb előkészületekért nem kellett aggódnunk, ezzel egy óriási terhet levéve a vállunkról, így minden fontos munkálatot elvégeztek helyettünk és emellett mindenről értesítettek, tájékoztattak, támogattak minket utunk előtt, közben és után. Azonban mi egymásnak is nagy támaszt nyújtottunk és a fogadó egyetem is készségesen állt rendelkezésünkre, így teljesen rugalmasan telt a készülődési és az ott töltött időnk.

Mind emberileg, mind szakmailag rengeteget adott nekem a program az ország, az egyetem, az emberek, a kultúra, a szervezők – talán egyelőre nem is érzem a mértékét, a jövőbeli hozadékát, de tudom, hogy sok mindent köszönhetek majd ennek –, így végtelenül hálás vagyok ezért a lehetőségért.

A végére csatoltam pár képet, hátha többet mondanak, mint a beszámolómban, amibe két hetet aligha lehet bezsúfolni:

